

CONSILIUL LEGISLATIV

AVIZ

referitor la propunerea legislativă pentru completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ

Analizând propunerea legislativă pentru completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ (b572/05.11.2024), transmisă de Secretarul General al Senatului cu adresa nr. XXXV/4704/11.11.2024 și înregistrată la Consiliul Legislativ cu nr. D1213/12.11.2024,

CONSILIUL LEGISLATIV

În temeiul art. 2 alin. 1 lit. a) din Legea nr. 73/1993, republicată, și al art. 29 alin. (4) din Regulamentul de organizare și funcționare a Consiliului Legislativ,

Avizează negativ propunerea legislativă, pentru următoarele considerente:

1. Prezentul proiect are ca obiect de reglementare completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu modificările și completările ulterioare, cu un nou articol, art. 580¹, denumit „Prestarea serviciilor publice electronice”.

2. Prin conținutul său normativ, proiectul face parte din categoria legilor ordinare, iar în aplicarea prevederilor art. 75 alin. (1) din Constituția României, republicată, prima Cameră sesizată este Senatul.

3. Precizăm că, prin avizul pe care îl emite, Consiliul Legislativ nu se pronunță asupra oportunității soluțiilor legislative preconizate.

4. Menționăm că încă șase propuneri legislative având ca obiect de reglementare modificarea și/sau completarea Codului administrativ au fost transmise Consiliului Legislativ de către Secretarul General al Camerei Deputaților, concomitent cu prezenta propunere legislativă,

acestea fiind în curs de avizare. Pentru o sistematizare unitară a legislației, recomandăm dezbateră simultană a acestor proiecte, în vederea adoptării unui singur act normativ.

5. Referitor la **Expunerea de motive**, semnalăm că aceasta nu respectă structura prevăzută la art. 31 din Legea nr. 24/2000, republicată, cu modificările și completările ulterioare, nefiind prezentate, printre altele, insuficiențele și neconcordanțele reglementărilor în vigoare, concluziile actuale și oficiale ale studiilor, lucrărilor de cercetare și ale evaluărilor statistice efectuate, impactul socioeconomic, impactul financiar asupra bugetului general consolidat, impactul asupra sistemului juridic și nici informații cu privire la consultările derulate.

Totodată, în instrumentul de motivare nu sunt argumentate explicit soluțiile legislative preconizate, ceea ce contravine dispozițiilor art. 32 alin. (2) teza I din Legea nr. 24/2000, republicată, cu modificările și completările ulterioare, potrivit căruia *„Motivarea trebuie să se refere la forma finală a proiectului de act normativ”*.

6. Referitor la soluțiile legislative preconizate, semnalăm o neconcordanță între **denumirea marginală a art. 580¹**, respectiv **„Prestarea serviciilor publice electronice”**, și **alin. (1)**, care prevede că articolul respectiv reglementează prestarea **„serviciilor publice electronice în mod fizic”**.

Cu privire la acest aspect, referitor la expresia *„prestarea serviciilor publice electronice în mod fizic”*, apreciem că un serviciu public nu mai poate fi considerat serviciu electronic atâta timp cât este necesară prezența fizică a solicitantului, chiar dacă documentele rezultate îi sunt comunicate acestuia prin mijloace electronice. Serviciile publice electronice trebuie să fie accesibile de la distanță, prin platforme online sau aplicații mobile, fără să existe o interacțiune directă între solicitant și funcționarul public.

A se vedea, în acest sens, și normele propuse la **alin. (4) și (7)**, care presupun utilizarea unor servicii de curierat sau care necesită prezența fizică a beneficiarului serviciului public, **norme incompatibile cu noțiunea de serviciu public electronic**.

De altfel, însuși inițiatorul precizează în **Expunerea de motive** că *„Serviciile publice prestate electronic (numite și e-servicii publice în majoritatea statelor) reprezintă serviciile furnizate de către instituțiile publice (...) prin intermediul mijloacelor digitale, de obicei prin internet”*

și că acestea „*permit cetățenilor să acceseze informațiile sau să își rezolve cererile fără a mai trebui să se deplaseze la ghișee fizice (...)*”.

7. În ceea ce privește utilizarea noțiunii de „ghișeu unic”, este de analizat dacă noțiunea respectivă este riguros reglementată. În principiu, ghișeul unic ar trebui să reprezinte, pentru cetățeni și companii, un punct de acces unic către anumite categorii de servicii publice, fie că sunt oferite în format fizic, fie electronic. Or, așa cum rezultă din formularea **alin. (5)**, solicitanții ar putea fi puși în situația de a apela și la alte instituții publice pentru obținerea unor documente necesare prestării respectivului serviciu public.

Un ghișeu unic poate funcționa eficient dacă integrează în activitatea sa principiul „o singură dată” (*once only*). Potrivit acestui principiu, instituțiile publice care au nevoie de date și informații suplimentare pentru prestarea unui serviciu public către cetățeni sau companii le vor accesa în condițiile legii, în mod securizat, direct din sistemele informatice ale altor instituții, fără a le mai solicita cetățenilor sau companiilor în cauză.

8. La **alin. (5)**, referitor la expresia „a cererii și a documentelor necesare pentru prestarea acestora, dacă acestea nu se regăsesc în cadrul Platformei naționale de interoperabilitate”, precizăm că **respectiva platformă nu stochează documente**. În schimb, prin intermediul platformei pot fi accesate de către o instituție publică, în condițiile legii, documente electronice găzduite de sistemele informatice **ale altei instituții publice**.

Astfel, potrivit art. 3 lit. h) din Legea nr. 242/2022 privind schimbul de date între sisteme informatice și crearea Platformei naționale de interoperabilitate, Platforma constă în totalitatea proceselor tehnice și a sistemelor informatice necesare asigurării schimbului de date între sistemele informatice deținute de participanții la schimbul de date și îmbunătățirii colaborării și a prestării comune a serviciilor publice.

Prin urmare, este necesară reformularea normei respective.

9. La **alin. (6)**, norma este incompletă, întrucât inițiatorul nu precizează categoria actului normativ prin care se aprobă regulamentul privind organizarea și „prestarea serviciilor publice la ghișeul unic”. Pe de altă parte, expresia „actelor normative în domeniul implementării ghișeului unic” este lipsită de previzibilitate, fiind necesară indicarea exactă a reglementărilor avute în vedere.

10. La alin. (7), semnalăm că nu sunt respectate prevederile art. 48 alin. (3) teza I din Legea nr. 24/2000, republicată, cu modificările și completările ulterioare, potrivit cărora: *„Dacă în cuprinsul unui articol se utilizează un termen sau o expresie care are în contextul actului normativ un alt înțeles decât cel obișnuit, înțelesul specific al acesteia trebuie definit în cadrul unui alineat subsecvent”*. Avem în vedere faptul că expresia „punctul de acces unic” nu este definită în cadrul proiectului.

11. Analizând conținutul prezentei propuneri legislative, semnalăm că, potrivit prevederilor **art. 6 din Legea nr. 24/2000,** republicată, cu modificările și completările ulterioare, *„Proiectul de act normativ trebuie să instituie reguli **necesare, suficiente și posibile** care să conducă la o cât mai mare stabilitate și eficiență legislativă”*.

De asemenea, proiectul trebuie să respecte și prevederile **art. 24** din aceeași lege, conform căroră *soluțiile propuse trebuie să acopere întreaga problematică a relațiilor sociale ce reprezintă obiectul de reglementare pentru a se evita lacunele legislative.*

În ceea ce privește modul de redactare a soluțiilor legislative preconizate, menționăm că, în jurisprudența sa, Curtea Constituțională a statuat în repetate rânduri că legiuitorul are obligația de a edicta norme care să respecte trăsăturile referitoare la **claritate, precizie, previzibilitate și predictibilitate,** Curtea reținând că *„nerespectarea normelor de tehnică legislativă determină apariția unor situații de incoerență și instabilitate, contrare principiului securității raporturilor juridice în componenta sa referitoare la claritatea și previzibilitatea legii”* (Deciziile nr. 26/2012 și 448/2013).

*

* *

În concluzie, față de cele de mai sus, prezenta propunere legislativă nu poate fi adoptată.

PREȘEDINTE

Florin IORDACHE

București
Nr. 1249/06.12.2024